

L'esperit nacional

Un dels deures principals de l'home és estimar la nació on, ha nascut, preferint-la a les nacions estrangeres.

Hem d'estimar la pàtria més que les altres nacions, perquè ve a ésser com una gran família, una extensa parentela, envers la qual ens lliguen vincles més forts i més íntims que amb els forasters.

El noi estima a sa mare més que cap altra dona, sense avorrit, però, ni menyspreuar a les demés. Heu's aquí un símbol escaient de ço que ha d'ésser nostre amor a la pàtria.

L'amor la nació és un precepte de la llei natural, que el cristianisme no suprimeix pas, puix l'Església sempre ha tingut en compte el sentiment nacional de cada país.

Déu mateix procurà despertar en el poble jueu l'esperit nacional amb aquestes paraules; «jo soc el Déu dels teus pares, d'Abraham, d'Isaac, i de Jacob». Les festes que per manament diví el poble d'Israel celebrava, commemoraven fets importants de la seva història. Eren festes nacionals.

L'amor a la religió i l'amor a la pàtria tenen un mateix autor, que és Déu, i com Déu no's contradiu, no poden pas estar en oposició. Són els dos grans ideals, que recluten sota la bandera dels Pomells la joventut de Catalunya.

Ja sabem l'entusiasme que Jesucrist sentia per la seva nació. Com estimava el temple Jerusalem i totes les coses de sa terra. Com observava els seus costums i ses belles tradicions. Com predicava sa doctrina en la seva pàtria, malgrat l'estar destinada a tot el món.

Estimem també nosaltres la pàtria que Déu ens ha donat. Aquest amor no'ns privarà d'admirar les gestes i les grandeses de les altres nacions. Qui no honra la pàtria dels altres, no és digne de la seva. Però aquest respecte a d'anar acompanyat d'un amor singular, de preferència, a la llengua, a l'art, a la literatura i a la tradició de la pròpia nacionalitat. Aquest corrent de simpatia natural, que brolla espontàniament de nostre cor, ha de sadollar l'esperit de les multituds i ha d'amarar-lo com l'aigua

crisallina que surt de les muntanyes i segueix riu avall, i fondalades.

Dóna mostres d'amor a la pàtria procura el seu progués i la seva defensa, treballant amb entusiasme i constància per assolir el seu ressorgiment. No volem acabar aquestes ratlles, sense fer esment de les següents paraules de Jesucrist que aquest dies l'Església ha posat a nostra consideració: «Jerusalem, Jerusalem que mates els profetes i apedregues a qui Déu t'envia, quantes vegades he volgut aplegar els teus fills, com la gallina aplega els seus pollets sota les ales i no ho has volgut».

Les dugues ales sota les quals s'aplega la joventut catalana són l'amor a Déu i l'amor a la pàtria. Del primer no cal parlar-ne. Sense religió es fa impossible la vida social. Ho hagué de reconeixer

el mateix Robespierre després del fracàs de la revolució francesa. Si Déu no existís, deia, seria necessari inventar-lo.

Aixís com l'indiferentisme religiós és perjudicial a la societat també ho és l'indiferentisme patriòtic. Cal sentir el doble escalf de la religió i de la pàtria. Cal que l'esperit nacional abranti la generació actual.

Els que trepitgem la mateixa terra i contemplem el mateix cel, hem de viure acoblats amb el dolç llaç de la germanor i hem d'alegrar-nos de la nova publicació, perquè fomentarà indubtablement l'idealisme de la joventut, escamparà l'esperit nacional en tota la comarca del Llobregat i congregarà a l'entorn dels seus promotors la nova generació que puja, fent actes d'amor a Déu i a la Pàtria.

JOAN NET I CRUIXENT, Prev.
Molins de Rei